

คำนิยม

อาจารย์ศุภวรรณ กรีน เป็นหญิงแม่บ้านธรรมดาคนหนึ่งที่ได้เข้าถึงสถานะนิพพาน จึงนำความรู้ที่ทรงคุณค่ายิ่งนี้มาบอกต่อด้วยวิธีการสอนอย่างเป็นระบบและอิงวิทยาศาสตร์อย่างยิ่ง

คำว่า “นิพพาน” ในสายตาของชาวพุทธคือสิ่งที่สูงส่ง ไกลมาก และต้องได้ยาก ต้องสร้างบารมีกันนานหลายๆกัป เป็นการปฏิบัติที่ยากเย็นแสนเข็ญแม้กับนักบวชในพระพุทธศาสนา ไม่ต้องเอ่ยถึงฆราวาสคนธรรมดาอย่างเราๆ ย่อมเห็นเรื่องการเข้าถึงนิพพานเป็นไปไม่ได้สำหรับตนเองอย่างแน่นอน

แต่อาจารย์ศุภวรรณกลับบอกอย่างเปิดเผยว่า การไปนิพพานไม่ใช่เรื่องยากแต่อย่างใด ท่านพยายามเอาความเข้าใจผิดเก่าๆของชาวพุทธไทยออกไป และให้มองใหม่ว่า แม้คนธรรมดาเดินถนนทั่วไป หากปฏิบัติตามขั้นตอนที่ท่านวางไว้อย่างง่ายๆ ย่อมเข้าถึงนิพพานได้เหมือนกันหมด เพราะเป็นสิ่งที่ท่านได้ทำมาแล้วกับตนเอง นี่จึงเป็นจุดเด่นในงานสอนของอาจารย์ศุภวรรณที่ท่านสอนจากประสบการณ์โดยตรงของท่านเอง จากข้อธรรมที่มีถึง ๘๔,๐๐๐ หัวข้อ อาจารย์เน้นเพียง ๓ หัวข้อเท่านั้นคือ อริยสัจสี่ ชันธห้า และ สติปัฏฐานสี่ ซึ่งท่านสามารถอธิบายทั้ง ๓ หัวข้อในภาคทฤษฎีได้อย่างกลมกลืน ดังที่ท่านให้ข้อเปรียบเทียบเหมือนการทำสมุดดี้นำผลไม้สามอย่างมาป้อนจนเป็นเนื้อเดียวกันและเหลือรสเดียวนั่นคือ ให้เกิดผลบั่นปลายคือการดับทุกข์ทางใจ จากข้อธรรมเพียงสามหัวข้อ บวกกับการใช้ภาษารวมสมัยที่คนยุคนี้เข้าใจได้ง่าย พร้อมรูปภาพและการเปรียบเทียบที่ฟังง่าย โดยใช้ตัวละครเช่น ทอม-เจอร์รี่ ที่ชาวโลกรู้จักกันดี เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจการทำงานของจิตใจตนเอง รู้เหตุผลว่าทำไมมนุษย์จึงเป็นทุกข์ ความทุกข์ใจเกิดจากอะไร และจะเอาความทุกข์ใจออกได้อย่างไรด้วยการปฏิบัติสติปัฏฐานสี่ซึ่งท่านใช้วลีว่า พาตัวใจกลับบ้าน ท่านก็สามารถเชื่อมโยงข้อธรรมพื้นฐานเหล่านี้กับเป้าหมายสูงสุดในเรื่อง

นิพพานได้อย่างง่ายดาย สิ่งสำคัญที่สุดคือ ท่านพาลูกศิษย์เข้าสู่ภาคปฏิบัติปฏิญาณหรือวิปัสสนา ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญของการพิสูจน์คำสอนของพระพุทธเจ้าอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ จนผู้เข้าอบรมสัมผัสสภาวะ “นิพพานชิมลอง” ได้อย่างทั่วถึง

ที่จริงแล้ว ท่านพุทธทาส คือ ครูบาอาจารย์องค์แรกของยุคนี้ที่พูดเรื่องนิพพาน ท่านเน้นว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ที่ต้องอยู่กับนิพพานในชีวิตประจำวัน คือ มีบุญญาธิการ ท่านสอนให้คนทำงานทุกอย่างด้วยจิตว่าง โดยมีนิพพานเป็นอารมณ์ แต่คนที่เข้าใจท่านจริงๆคงเป็นส่วนน้อย ส่วนมากไม่รู้ว่า จิตว่าง กับ นิพพาน เป็นสภาวะเดียวกัน และทำอะไรจิตของเราจึงว่างได้ ยิ่งกว่านั้น คนยังเข้าใจว่านิพพานที่ท่านพุทธทาสพูดถึงนั้นเป็นคนละอย่างกับนิพพานที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ เห็นว่านิพพานของท่านพุทธทาสดูธรรมดาเกินไป ไม่ใช่สิ่งเลิศหรู ตามที่ชาวพุทธส่วนมากเข้าใจกัน

นี่คือสิ่งที่อาจารย์ศุภวรรณได้มาเติมให้เต็ม โดยอธิบายให้เห็นและเข้าใจสภาวะนิพพานอย่างชัดเจนด้วยเหตุผลที่แน่น และเสริมด้วยภาคปฏิบัติจนให้เห็นสภาวะธรรมภายในก่อน ด้วยการปฏิบัติปฏิญาณสี่หรือพาตัวใจกลับบ้านอย่างถูกหลักการ ความคิดที่แล่นเข้าออกในหัวจะเริ่มวิ่งช้าและน้อยลง ผู้ปฏิบัติเริ่มเห็นช่องว่างระหว่างสองความคิด ท่านจึงชี้ให้เห็นว่าช่องว่างระหว่างความคิดซึ่งท่านเรียก ช่องว่างของใจ คือ สภาวะวิมุตติสุข ที่พระพุทธเจ้าเน้นว่าเป็นสุขอย่างยิ่ง ตามพุทธพจน์ที่ว่า “สุขใดยิ่งกว่าความสงบไม่มี” และ “นิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง” อาจารย์ศุภวรรณใช้พุทธพจน์สองประโยคนี้นี้มาเป็นตัวเชื่อมให้เห็นสภาวะวิมุตติสุขภายในที่ สงบ ว่าง นิ่ง และขมวดให้ผู้เข้าถึงรู้ว่า ช่องว่างระหว่างสองความคิดนี้คือ สภาวะนิพพานที่พวกเขาได้เข้ามาชิมลองแล้ว ใครที่เข้าถึงสภาวะช่องว่างของใจ ย่อมเห็นความว่างเหมือนกันหมด เพราะความสงบ และว่างจากความคิดมีเพียงรสเดียว เปรียบเหมือนน้ำตาลที่มีรสหวานเหมือนกัน นี่คือ จุดเด่นและจุดแข็ง ในวิธีการสอนอย่างเป็นระบบของอาจารย์ศุภวรรณ

ท่านสามารถนำผู้ปฏิบัติเข้ามาพิสูจน์ให้เห็นกับ “ตาใจ” ของตนเองว่า คำสอนของพระพุทธเจ้าเป็นอกาลิโก แม้ ๒๖๐๐ ปีผ่านไป ผู้ปฏิบัติตามแนวทางแห่งสติปัฏฐานสี่ก็ยังเข้าถึงสภาวะนิพพานได้ ดังพุทธพจน์ว่า มหาสติปัฏฐานสูตรคือ ทางสายเอก ทางสายตรง ที่จะพาพุทธสาวกไปนิพพาน

หนังสือเล่มเล็กๆ นี้จึงเป็นความประสงค์ของอาจารย์ศุภวรรณที่จะจุดประกายให้ผู้อ่านอยากชวนหาข้อมูลเพิ่มเติมในแนวการสอนอย่างเป็นระบบของท่านเพื่อจะได้สัมผัสกับสภาวะนิพพานที่ช่วยให้หมดทุกข์ทางใจ ไม่ว่าจะเป็นการเข้าอบรมกับท่านโดยตรงหรือศึกษาผ่านช่อง YouTube ของอาจารย์เอง

ขอกราบอนุโมทนาบุญกับอาจารย์ศุภวรรณ กรีน ที่มีความมุ่งมั่นอยากช่วยเหลือผู้คนให้พ้นจากทุกข์ทางใจ นำเรื่องนิพพานลงจากหิ้งสูง มาปัดฝุ่น ชัดเงา กลายเป็นองค์ความรู้ที่จะช่วยคนหมู่มากให้หมดทุกข์และพบความสงบสุขทางใจ และการอยู่เย็นเป็นสุขของสังคมโดยรวมอีกด้วย ท่านจึงเป็นฟันเฟืองสำคัญตัวหนึ่งในการช่วยจรรโลงแก่นธรรมของพระพุทธศาสนาให้ยืดยาวนานออกไป งานสอนของอาจารย์ศุภวรรณจึงสมควรได้รับการสนับสนุนให้ขยายออกไปในวงกว้างเพื่อยังประโยชน์ให้คนหมู่มาก

เมตตา อุทกะพันธุ์
ประธานกรรมการ บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์
พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)